

BUCUREȘTII, PE MAPAMOND

✎ **Maior Florin ȘPERLEA**

De câte ori urmează să aibă loc în București un amplu eveniment de talie internațională, voci acre, părăsind cu mandat butoiul cu varză tocmai început, încep corul lamentațiilor și al părerilor trimise ca la colindă pe la toate televiziunile, despre cât de năpăstuit e „plătitorul de impozite”, în numele căruia vorbesc, că nu mai poate defila cu Jeep-ul, una din proprietățile personale, din care te scuipe obraznic că nu o iei la fugă pe trecerea de pietoni ca să poată trece el pe roșu, în trombă, atunci când măsurile de protecție și de fluidizare a traficului rutier luate de autorități întotdeauna „paralizează” (o, pregătiți-vă urechile pentru acest cuvânt, care va țâșni invariabil, ca o arteziană de sânge, inundându-vă ecranul TV, din mai toate relatările „cu sufletul la gură” ale jurnaliștilor!) biata Capitală, aflată sub „asediu” polițiștilor, lunetiștilor, mașinilor cu vip-uri și sirene, ambulanțelor și mai știu eu căror vehicule sau personal „delegat”.

Cel de-al douăzecilea summit NATO așază iarăși Bucureștii pe harta lumii, ceea ce este, fără îndoială, un lucru important. Este suficient să urmărești informațiile furnizate de marile agenții de presă înaintea începerii evenimentului (dar, sunt convins, mai ales pe acelea care vor fi difuzate în timpul desfășurării acestuia) pentru a vă convinge că afirmațiile mele sunt corecte.

Nu-mi fac iluzii că București este vreo capitală culturală sau turistică, fiindcă nu e, însă de la bordul unei mașini oficiale acesta apare în culori mult mai veseli. Interioarele vechiului palat ceaușist, actualul sediu al Parlamentului, din alte instituții publice, ca și serviciile oferite cu acest prilej au, de asemenea, puterea de a schimba percepția greșită a unora dintre cei care vin convinși că pășesc în vreun Bantustan despre care circula, mirific și tembel, tot soiul de povești aiuritoare, dintre care una anume, cu Dracula în prim-plan, pare cea mai cunoscută și mai prizată, dar, în egală măsură, perfect benignă în raport cu altele! Sincer vorbind, m-am săturat de imaginile livrate cu aviditate pe la diferite posturi TV cu simbrii ascunse înfățișând niște neica nimeni cersind, mândcători de lebede mai mult sau mai puțin princiere, hoți și criminali, dar iute identificați ca fiind români, m-am săturat de cei care cred că România e în Africa sau pe undeva prin Asia, de cei care, dornici să uimească prin deprinderile lor lingvistice îmi susură, bucuroși, când mă aud vorbind în limba română, că și lor le place... rusa!

M-aș bucura ca orașul în care m-am născut să fie gazda Jocurilor Olimpice, a unor evenimente culturale de anvergură, a unor conferințe internaționale în care se iau decizii istorice, locul despre care se poate vorbi și altfel decât în termeni cenușii, apocaliptici sau, după caz, aseasonat cu binecunoscutul sictir autohton, căci Bucureștii nu prea și-au legat numele, în istoria modernă, de evenimente cu adevărat memorabile, ci mai degrabă nefericite. Când, în 1812, s-a încheiat aici pacea dintre Rusia și Imperiul Otoman, am pierdut Basarabia, iar în mai 1918, când s-a semnat umilitorul tratat cu Puterile Centrale, România părea să intre într-o tristă robie de lungă durată.

Pentru câteva zile, la începutul lunii aprilie, Bucureștii vor deveni una dintre cele mai importante capitale din lume. Iar dacă acest summit va înscrie în istoria NATO măcar câteva din deciziile importante și benefice pentru viitorul Alianței Nord-Atlantice și securitatea internațională, atunci eforturile noastre, ale tuturor, vor fi cu adevărat răsplătite.

REINVENTAREA NATO

✎ **Liviu MUREȘAN**

Un președinte american la sfârșit de mandat și de resurse "nelimitate", dar care reprezintă o țară cu rol unic pe plan mondial, va trebui să discute cu noua conducere de la Moscova, una energetică și cu resurse energetice care fac parte, cu succes, din noile sale instrumente de politică externă.

Tot la București, cancelarul Germaniei și președintele Franței vor sta în fața președinților unor țări ca Ucraina și Georgia, care nu se știe cu ce rezultate se vor întoarce acasă de la București.

Probabil că lupta împotriva terorismului să facă loc pe agenda discuțiilor la Summit și unor probleme legate de atacuri cibernetice, securitatea energetică și altele.

Dacă despre securitatea energetică s-a mai discutat și la precedentul Summit de la Riga, acum va fi necesar să se dezbate și probleme legate de protecția infrastructurilor critice, securitatea apei sau securitatea alimentară.

Proximitatea Balcanilor și recente evoluții obligă participanții să analizeze cele două evoluții diferite, capacitatea de integrare euroatlantică a Croației, Albaniei și Macedoniei și, pe de altă parte, a independenței Kosovo, cu potențialul său de stabilitate care rămâne de demonstrat.

În ultima perioadă, există evoluții care obligă la o atenție mai mare îndreptată către linia Turcia-Iran-Pakistan, țări ale căror evoluții pot lua "prizonieră" securitatea din Afganistan, Irak, Orientul Apropiat sau Golf.

Reuniunea de la București va putea scoate în evidență potențialul de cooperare între NATO și Uniunea Europeană, precum și nevoia de a se trece, în relațiile cu Rusia, de la o formulă bilaterală la una trilaterală. Și anume, o corelare în acțiune între Alianța Nord-Atlantice și Uniunea Europeană, care să pună în valoare potențialul de răspuns al acestora față de tentația Rusiei de a continua folosirea energiei ca instrument de politică externă.

21 de țări care sunt membre ale NATO și ale Uniunii Europene se vor afla în fața unei șanse, dar și a unei sfidări de a îmbunătăți cooperarea și de a salva viitorul comun al celor două construcții-pilon ale securității și stabilității transatlantice și nu numai.

Este, sperăm, de domeniul trecutului opinia potrivit căreia o organizație se poate întări prin diminuarea rolului celei de-a doua, NATO și UE vor câștiga împreună sau vor pierde împreună.

Chiar dacă până în prezent UE nu are o Politică Europeană de Securitate și Apărare, o mai strânsă corelare a politicilor naționale poate pregăti strategii așteptate, cum ar fi cea de securitate

Complexitatea mediului internațional de securitate, dificultățile în gestionarea agendei interne a Alianței Nord-Atlantice, cât și presiunile venite dinspre un Afganistan "nerezolvat" și o Rusie devenită "neprietenoasă" par să facă din viitorul Summit de la București un eveniment cu o mare miză.

energetică a Europei Unite. Atât Statele Unite, cât și NATO au descoperit că este nevoie de o Uniune Europeană funcțională și în domeniul securității și apărării, ca partener în misiunile internaționale care devin tot mai complexe.

Trecerea de la confruntare la cooperare se face din mers și obligă factorii politici și militari la o mai atentă evaluare a punctelor tari și slabe ale fiecărei părți și la o concentrare pe obiective comune.

Calitatea de membru al NATO și UE oferă șansa unui "confort" de securitate care așteaptă o implicare în procesul de decizie și de implementare a unor politici de securitate și apărare în interesul propriu, cât și al celor două organizații.

În pragul Summitului NATO, țările devenite membre în ultimii ani au șansa de a se implica mai mult, încă din faza de reflecție, asupra locului și rolului Alianței în viitor. Prin poziția lor geografică, în special, în marginea de est și sud-est a Alianței, ele au o percepție mai bună asupra schimbărilor recente în mediul de securitate din Răsărit și pot să contribuie la definirea potențialului de sfidări, dar și de cooperare, care nu este pe deplin valorificat.

România va descoperi la încheierea Summitului că o serie de noi opțiuni de politică externă nu mai pot fi amânate și abordarea, cu realism, a unor relații cu țări de importanță Rusiei este sarcina actualei clase politice, și nu mai suferă amânare.

La București, se vor desfășura, în paralel cu reuniunile la nivel înalt, și două importante evenimente ale unor organizații guvernamentale

de prestigiu – German Marshall Fund (GMF), Atlantic Council of US (ACUS), Consiliul Euroatlantic România și altele. Ele sunt importante prin rolul pe care îl pot juca în organizarea unor discuții informale, ca tribune de la care șefi de state, guverne, ministere și conducători ai unor organizații internaționale pot să transmită într-un mod direct mesaje, ce nu pot fi emise în "cămașa strâmtă" a cadrului oficial al Summitului.

Gestionarea suportului public, limitat în multe țări față de Alianță, în general, și față de misiunile internaționale, în special, obligă la un moment de reflecție în ceea ce privește percepția cetățenilor față de securitatea internațională, securitatea națională și securitatea individuală – securitatea cetățeanului.

În mod special, noua întâlnire a tinerilor din peste 40 de țări va oferi prilejul unor simulări a funcționării "mașinii birocratice" a Alianței, dar și dezbaterii unor teme de mare actualitate, cum ar fi securitatea energetică și Afganistan.

Deschiderea firească a Alianței față de tineri trebuie înțeleasă și ca o mare șansă a NATO de a câștiga "inimile și mințile" tinerei generații, care va fi beneficiara noului mediu de securitate și de a cărui sprijin, la nivelul fiecărei țări, Alianța are nevoie.

Cu o descreștere a interesului și o slăbire a sprijinului populației, cu un tineret neinformaț, și deci prea puțin interesat, viitorul Alianței noastre este în pericol.

Prezența tinerilor la dezbaterile organizate pentru ei, propunerile lor la acest Summit sunt garanția că Alianța își va putea găsi noua misiune pentru al șaptezecilea deceniu al existenței sale.

Este posibil ca, în final, numele București să fie pentru unii participanți sinonim cu momentul istoric al împlinirii unor așteptări justificate de integrare euroatlantică, în timp ce pentru alții un motiv de dezamăgire, în cazul unor "resetări" ale agendelor lor de integrare.

Să ne amintim de momentul Madrid 1997 și de refuzul unor țări membre ale Alianței de a pune țara noastră, în acel moment, pe "lista câștigătoare".

Cum se pot găsi răspunsuri la nenumăratele întrebări care s-au adunat pe agenda Summitului NATO de la București?

Probabil că membrii Alianței noastre Nord-Atlantice vor înțelege că este momentul de a trece de la simple măsuri de îmbunătățire a funcționării NATO la o profunză reformă a acesteia.

În perspectiva Summitului NATO de la București, cât și a celei aniversare de anul viitor, este momentul să gândim o adevărată **reinventare a NATO**.